

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, Tractatvs
Tres spirituales**

Arias, Francisco

Coloniæ Agrippinæ, 1603

Cap. 8. Exemplis ostenditur naturam corruptam per mortificationem
reparari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59574](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59574)

Psal. 157.

1. Cor. 5.

Gal. 6.

1. Cor. 15.

dicabit. Et in Psalmis, Populus, qui cre-
bitur, laudabit dominum. Hi sunt, quos
B. Paulus toties appellat, nouam crea-
turam. Et de quibus alibi. Primus ho-
mo de terra terrenus, secundus homo de
caelo caelestis. Qualis terrenus, tales et
terreni: et quales caelestis, tales et ca-
lestes. Quorum verborum haec est sen-
tentia. sicut Adam propter lapsum
factus est infirmus, cupiditatibus ter-
renis addictus, sic & omnes eius filij.
& sicut Christus peccati, expers totus
fuit diuinus, & caelestibus rebus ad-
dictus, sic & omnes eius filij per ba-
ptismum cum gratiae eius donis co-
muni.

CAPVT VII.

Exemplis ostenditur naturam corru-
ptam beneficio mortificatio-
nis reparari.

ET innumeris Sanctorum ex-
emplis demonstrari possit be-
neficio mortificationis homi-
nis naturam ad pristinam integritatem
quam in statu innocentiae habuit, quo-
dam modo reuocari, tamen breuitatis
studio, praecipua tantum quaedam, vnde
facile

MORTIFICATIONE. 239

Facilis coniectura sit de reliquo, commemorabimus Neque id eodem faciemus, ut absterreamus homines a virtutis studio, si videant se neque ad tantam perfectionem attigisse; nec tantis valere viribus, ut sperent se posse ad illam colimare; vel etiam ut auctores simus aliquibus tērandi, quod omnem eorum excedit facultatem: sed ut intelligant, quanta sit mortificationis diuina gratia suae efficacitas, quamque mirabilia Deus per utramque operatus sit in suis sanctis; experientiaque diuina bonitate, quae in eiusmodi operibus gratiae elucescit magis, quam in operibus naturae, amplius excitetur ad Deum O. M. toto pectore amandum & colendum: ac praeterea, ut mortificandi studium accipiat in iis, quae conuenienter suis viribus poterit auxiliante Dei gratia praestare: nunquam enim, ut postea docebimus, cum agendum erit de discretionē, usurpandae sunt penitentiae vel mortificationes quae nostras vires excedant.

In hoc. lxxv. parti 3.

Nos quidem poterimus ex horum exemplorum commemoratione occasionem capere humiliandi nos, dum
L 5 ani.

animadvertimus quàm lōge absumus
à perfectione sanctorum: quæ res non
exiguam nobis afferre potest utilita-
tem. Quæ enim fragilitas nostra est,
admodum proclives sumus, si vel mi-
nimum opus bonum exerceamus, aut
duriorem pœnitentiam assumamus,
vt magnificè de nobis sentiamus, &
tantùm non sanctuli videamur. De-
inde B. Basilius optimam rationem &
viam oppugnandæ superbiz, & acqui-
rendæ humilitatis esse affirmat, si o-
culos conijciamus in virtutes eorum
qui nobis sunt meliores. hac enim
consideratione efficitur, vt de no-
bis submissè sentiamus, & in noti-
tiam clariorem veniamus heroicarum
virtutum quibus sancti nobis pralu-
xerunt.

IN IUSTITIZ IGITUR ORIGINALIS STATU,
quamvis homo diuina visione nō fru-
eretur, vt diximus, magnam tamen &
claram Dei nactus erat notitiam, eam-
que constantem, & continuā, eo quod
nulla res posset eam impedire. Au-
diamus exēpla eorum, qui beneficio
mortificationis eò peruenēre. THEO-
DORIVS CYRI episcopus de sancto
viro

In hist. re-
lig. c. 24.

MORTIFICATIONE. 235

vero Polychronio sic se scribit, mortificabat se, inquit, aspero cilicio, vilique & nullius pretij vestitu; tamq; inopem vitam agebat vt nec necessarium quidem semper haberet nutrimentum, ac nocte totam vigil in precibus stans consumebat. Ad augendam autem mortificationem habebat in cella ingentem truncum e quercu. (quem fatetur Theodoretus se ambabus manibus vix potuisse tollere) Hunc noctu diuque imponebat humeris, & sic in oratione persistebat. Paupertatem tanto studio coluit, vt existimaret quouis regno magis expectandam. His, alijq; id genus exercitijs in extremum vsque aetatem vsu patis, ad tantam Dei notitiam, continuamq; rerum diuinarum memoriam peruenit, vt mentem a ratione contemplatione earum diuellere non posset. Quare & cum ijs, qui ad ipsum subinde ventitabant, paucis differens, non poterat in animum inducere, vt cogitationem a caelis deduceret.

PALLADVS quoq; Cappadocia *Toh st Lan*
Episcopus scribit Macarium Alexan. *suca c. 20.*
ordinum mortificandi sui causa toto septennio nihil praeter cruda olera

L 6
vel

vel legumina humectata sup̄fisse, totis
 viginti diebus & noctibus rectum nō
 ingressum vt somnum vinceret, cum
 interdiu quidem aestu arderet, noctu
 verò algore rigeret. Deinde, cum ali-
 quando ei molestiam exhibuisset spi-
 ritus fornicationis, nudum sex men-
 ses sedisse in palude Scetes, quæ est in
 vasta solitudine, & à culicibus, quæ
 magnitudine æquant vespas toto cor-
 pore ita demorlum, vt videretur de-
 profus. Addit, eum ad humiliandum
 se solitum duorum modiorum sportā
 arena plenam humeris impositam per
 totam solitudinem deportare. His a-
 lijsque exercitationibus corporis tan-
 tam apud Deum promeruit gratiam,
 & ad tam sublimem & constantem per-
 uenit Dei cognitionem, vt sæpe noctē
 cum die in solius diuinitatis continua-
 ret contemplatione.

HABEBAT deinde homo in hoc fla-
 tu rationem rectissimam, Deo in om-
 nibus vsque ad eō subiectam & mo-
 rigeram, vt quam diu in eo versabatur,
 nulla in se potuerit diuina repugnare
 voluntati. Et hanc quoque rectitudinē
 operā mortificationis sancti quidam
 assecuti

MORTIFICATIONE. 237

affecuti fuere. SIMBON metaphrastes *Sirius in*
narrat gloriosum martyrem, Severia- *septemb.*
nū, contēptis omnibus mūdi opibus,
& in egenos erogatis, tanto in Deum
amore exarsisse, vt flagrante graui per-
secutione sponte se obtulerit Ethnicis
iudicibus, qui in Christianos saeue-
bant, existimans id diuinæ voluntati
magis esse consentaneum. Quare &
crudis neruis mox corpus eius dilace-
rârunt, deinde trahi appensum ferreis
laniârunt vngulis, os saxis contudere,
dentes euulsere. Hinc è ligno deposti-
tum deducunt in altum murum, duo-
busque lapidibus maximis collo & pe-
dibus eius alligatis, fune cinctū è mu-
ro demittunt, vt lapidum pondere di-
uulsis membris violenter abrumperet
animam. Verū sanctus ille mentem
sic habebat in Deo defixam, vt hæc a-
liaque tormenta, quibus per aliquot
dies fuit excarnificatus, ne pūcto qui-
dem temporis eum à voluntate diui-
na separârint, imò gaudebat & exulta-
bat in illis, quia sciebat id diuinæ pla-
cere maiestati. Vnde & in acerbiſſimis
cruciatibus fatebatur nullum se malū
reſformidare, nisi solum peccatū, tor-
menta

menta autē se summopere amare, eo quod coniunctissimū ipsum redderet Christo. Agnosces quoque hanc voluntatis suae rectitudinem esse à Christo, gratias ei agebat dicens cum psalmista. Gratias ago domine, quod docuisti me ad prelium, & posuisti ut arcum arcū brachia mea. Quae verò maior voluntatis rectitudo, quae maior submissio excogitari posset in homine mortali?

Psal. 17.

*In lib. ab
ipsa scripto
Et in Ch-
von. Fran-
cisc. p. 3. l. 4.
603.*

Beata Catharina Bononiensis, ut se mortificaret in contemptu sui, & ab omnibus vilipenderetur, non solum coram Confessario, sed etiam publice sua peccata confitebatur, & manu sua conscripta relinquebat. Diu in oratione brachijs in formā crucis protensis persistebat. Aliarum religiosarum virtutes omnes imitabatur, & licet plus omnibus se in ijs exerceret, tamē omnium vilissimā se reputabat. Volūtatē suā frangebatur obsequēdo summa propititudine in omnibus. Legabatur iniurijs, optabatque asperē & durē se à sua superiore tractari, & grauiora quaeque sibi imponi. Expecta enim utilitates, quae inde manabāt, dicebat. Omnem quidem obedientiam in rebus licitis esse bonam

MORTIFICATIONE. 399

bonā & fructuosam, sed optimā salu-
berrimāq; esse, quando aliquid arduū
moroſo vultu à ſuperiore imperatur.
Hoc genere mortificationis tantā vo-
lūtatis reſtitudinē conſecuta eſt, & tā
tum amoris diuini robur, vt ad obſe-
perandū diuinæ voluntati parata eſſet
non ſolū omnes mundi, ſed etiam
ipſius inferni cruciatus perferre, ſi fieri
poſſet. Atq; vt deſiderabat, ſic etiam à
Deo toto pectore efflagitabat, ſi inde
maior Deo gloria, ſuaq; animæ pro-
fectus reſultaret, etiā horribiliores pæ-
nas ſuſtinere, non quoad culpam, quā
maximè oderat & horrebat, ſed quoad
acerbitatem cruciatus.

Alex. Hal.
p. 4. q. 68.
m. 1. a. 6.

Præterea in hoc innocentie ſtatu *D. Thom.*
homo catebat perturbatione iræ & tri-
ſtitie, nec enim mala illa habebat, qui-
bus paſſiones excitantur. Hoc licet ad-
mirabile videatur, tamen aliud maio-
ri admiratione dignū beneficio morti-
ficationis Dei gratia adiutæ homo ali-
quandò conſequitur, vt licet obrutus
grauiffimis calamitatibus, tamen nul-
la triſtitie vel iræ afflictione tanga-
tur. Ait THEODORUS IVS quædam
hominem ſanctum nomine Eufebū
COA-

p. 1. q. 6.

In hist. re-
lig. 6.4. consuêsse se mortificare gestando cin-
gulum ferreum circa lûbos, & oculos
in terram abijciendo, vt nullam ex a-
spectu celorum vel camporum caperet
voluptatem. Hoc mortificandi stu-
dio, ad frangēdas cupiditates suscepto
tantam meruit à Deo animi mansue-
tudinem, vt nullis iniurijs licet maxi-
mis ad iram accenderetur, sed velut be-
nedictiones exciperet. Et si solitudinis
amans esset, cessit tamen, & captus re-
tibus caritatis suscepit curam gregis,
non multis verbis ad docendum opus
habens. Cum autem externi quidam
ad eum audiendum (inter quos erat
Theodoretus) conuenissent, Publius
quidam sacerdos interuenit aduersus
Eusebium vociferans, & commune
damnū nominās illā leuitatē, & om-
nibus perniciē adferre dicens eius mā-
suetudinem, amentiam quoque, non
modestiam vocās summam eius Phi-
losofiam. At ille habens animam
veluti adamantinam, nec vultum his
iniurijs mutans, nec sermonem insti-
tutum dimittens, leni voce, & verbis
serenitatem animi significantibus se-
nem dimisit, rogans eum, vt eorū que
vellet

MORTIFICATIONE. 241

vellet curam gereret. Quo digresso, rursus ad presentes hospites, eadem tranquillitate, qua antè, sermonè conuertit; ac si nullo maledicto lacessitus fuisset.

S. EDMUNDVS Cantuariensis Archiepiscopus, vti legimus in eius vita à grauib; auctoribus conscripta, adhuc adolescentulus mortificabat se gestando cilicium, & ieiunando, idque crebrò in pane & aqua. Grandior autè factus zona ex setis equinis consuta astringebat lumbos, caligis utebatur cilicinis, nec carnibus, nec piscibus vescatur, solo pane, viliq; cibo contentus, sitim consque tolerabat, nonnunquam vt labra dirumperentur, ad quietem nocturnam capiendam, nec lodicibus, nec stragulo, nec puluino utebatur. Sed proprijs tantum vestibus tectus alicubi confidebat, idque per totos triginta annos fecit. Euectus deinde ad Archiepiscopatum nihil ab hac severitate mortificandi subtraxit, imò eam potius auxit, tantumq; à Deo donum omnes animi perturbationes temperandi & subigendi consecutus est, vt cum sæpenuerò grauissimis

Surius in Notis.

uissimis afficeretur iniurijs & pro-
bris à compluribus, atq; etiam ab ip-
so Rege, & suæ Ecclesiæ canonicis,
nulla ira concitaretur, nullo mæore
taberet, sed potius ex intimis ani-
mi præcordijs exultaret, ipsi que ca-
lumniatoribus tam comiter & affabi-
liter rationem factorum suorum red-
deret, ac si eximio aliquo beneficio ab
illis donatus fuisset.

CAPVT IX.

*Alijs exemplis confirmatur naturam
per peccatum debilitatam per
mortificationem re-
parari.*

INTER ea quæ maximè admiran-
da fuere in Statu innocentiz, fuit
nominatim hoc, quod concu-
piscencia carnis sic fuerit rationi sub-
iecta, vt homo in parte sensitua
nullum inordinatum motum experi-
retur, omnes enim sensus imperio
parebant rationis. Hoc autem donum
reparare possumus beneficio mortifi-
cationis.

As. di. c. 2.

S. GREGORIVS scribit S. Benedi-
ctum,